

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 11 0 К 015426 15 Кж  
Бања Лука, 17.11.2015. године

## У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Н.Л. и Б.М., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалбама, окружног тужиоца у Бањој Луци, оптужених и њихових бранилаца, М.Љ. и Д.С., адвоката из Б.Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015426 14 К од 06.07.2015. године, у сједници вијећа којој су присуствовали замјеник главног републичког тужиоца Светлана Брковић, оптужени и њихови браниоци, донио је 17.11.2015. године

## ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване жалбе, окружног тужиоца, оптужених Н.Л. и Б.М. и њихових бранилаца и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015426 14 К од 06.07.2015. године.

## Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015426 14 К од 06.07.2015. године, оптужени Н.Л. и Б.М. су оглашени кривим због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ) и за то дјело осуђени на казну затвора у трајању од по 6 (шест) година.

На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) оптужени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 3.444,84 КМ, те плате паушални износ од по 300,00 КМ, те накнаде трошкове који се односе на награду и нужне издатке постављених им бранилаца по службеној дужности, с тим што ће се износ ових трошкова утврдити посебним рјешењем.

На основу члана 108. став 1. и 3. ЗКП РС породица оштећеног В.М. је са имовинскоправним захтјевом упућена на парнични поступак.

Против те пресуде благовремено су изјавили жалбе, окружни тужилац, оптужени и њихови браниоци.

Окружни тужилац побија пресуду због одлуке о казни и предлаже да се она преиначи и оптуженима изрекну веће казне.

Оптужени Н.Л. побија пресуду "из свих разлога прописаних законом", с приједлогом да се пресуда преиначи и он ослободи од оптужбе.

Оптужени Б.М. побија пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији. Предлаже да се пресуда преиначи и он ослободи од оптужбе.

Бранилац оптуженог Н.Л., адвокат М.Љ. побија пресуду "из свих жалбених разлога", с приједлогом да се пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе.

Бранилац оптуженог Б.М., адвокат Д.С. побија пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, с приједлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе.

Браниоци оптужених су поднијели одговор на жалбу тужиоца и предложили да се она одбије као неоснована.

На сједници вијећа републички тужилац је изложила жалбу и остала код навода и приједлога из жалбе.

Оптужени су изложили своје жалбе, остали код навода изнесених у жалбама, а подржали су жалбе својих бранилаца и одговоре које су браниоци поднијели на жалбу тужиоца.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговоре бранилаца на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Жалбе оптуженог Н.Л. и његовог браниоца пресуду побијају "из свих разлога", док жалбе оптуженог Б.М. и његовог браниоца те разлоге изричито наводе.

Када се анализира садржај свих жалби оптужених и њихових бранилаца онда се може видјети да све жалбе пресуду побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, при чему излажу критици закључак побијане пресуде који је заснован на доказима оптужбе, истичући да нису правилно оцијењени докази одбране, који би по мишљењу жалилаца резултирали закључком супротним оном који је извела побијана пресуда.

Овај суд оцјењује да жалбе оптужених и њихових бранилаца у садржају нису навели разлоге који би довели у сумњу закључак побијане пресуде који је заснован на доказима оптужбе, а који овај суд прихвата правилним, јер су докази оптужбе и одбране изнесени у разлозима побијане пресуде, оцијењени на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС. Учињено је то тако што је

изнесен садржај свих доказа појединачно, а онда су они оцијењени како сваки појединачно, тако и сви заједно, дакле у међусобној повезаности. Таквим приступом је и коначан закључак побијане пресуде да су оптужени у вријеме, на начин и под околностима садржаним у изреци те пресуде учинили кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. КЗ СФРЈ за које су том пресудом и оглашени кривим, правилан.

Релевантна чињенична утврђења побијане пресуде су заснована на исказима свједока Т.Л., М.Ж., Р.Ф., З.М., дјелимично и на исказима свједока Ж.Б. Исказе ових свједока је побијана пресуда изнијела у образложењу, те правилно закључила да су обојица оптужених на дан лишења живота оштећеног В.М. били у ресторану Б. власништво оштећеног В. Наиме, свједок Т.Л. је у свом исказу потврдио присуство у ресторану оптуженог Н.Л., што је посредно потврдила и свједокиња Р.Ф., која је од свог покојног супруга Ф., који је радио у ресторану Б. сазнала да је од четири униформисана лица за која јој је супруг испричао да су критичног поподнева аутомобилом "Мерцедес" дошли у ресторан Б., он препознао оптуженог Н.Л., будући да га је и од раније познавао. Што се тиче присуства оптуженог Б.М., свједок М.Ж. је када је први пут саслушаван од стране окружног тужиоца (исказ овог свједока дат пред окружним тужиоцем 10.10.2011. године), исказао да од осам фотографија које су му показане приликом тог саслушања, лица на фотографијама број 4 и 7 су најсличнија лицу које је критичног поподнева било у ресторану Б., непосредно прије лишења живота оштећеног В.М. На фотографији под бројем 4 је лице Б.М. (оптужени), а под бројем 7 лице И.Ц. На препознавању у Центру јавне безбједности Б., свједок М.Ж. је претходно дао опис лица које је било у ресторану Б., а онда су му показана лица (пет лица) међу којима је он показао лица под редним бројем 1 и 3 која су најсличнија лицу које је било у ресторану. Под редним бројем 1 тога записника је лице по имену Б.Р., а под редним бројем 3 оптужени Б.М..

Оцјеном исказа свједока Живановића код чињенице да је он приликом оба препознавања као лице најсличније оном које је видио у ресторану Б. власништво оштећеног В., оптужени Б.М., да је на присуство овог оптуженог у ресторану указао у свом свједочењу свједок Ж.Б., те и свједокиња З.М., сестра оштећеног В., износећи у свом исказу између осталог и тврдњу да је у разговору са свједоком Т.Л. који јој је у телефонском разговору поменуо и "име" М.

Првостепена пресуда је уз све оно што је наведено, правилно оцијенила исказе свједока одбране оптужених Н.С., З.С., Д.К., С.К., Н.К. и Б.С., као и свједока М.Б., Ј.Ј. и Д.Ј., износећи у образложењу садржај ових исказа, а онда и разлоге због којих неке од исказа прихвата, као и разлоге због којих одређене исказе не прихвата. Из тих разлога се оптужени и њихови браниоци упућују на садржај ових исказа и њихову оцјену коју је дала побијана пресуда, па се све то неће понављати у образложењу ове пресуде.

Указивањем жалбеним приговорима оптужених и бранилаца на мањкавост чињеничне основе побијане пресуде, истиче се како су свједоци оптужбе различито исказивали о догађају који је предмет суђења, а овај суд је оцјењујући те приговоре нашао да су они неосновани, јер се из њих не види о којим су то одлучним чињеницама свједоци различито исказивали. Побијана пресуда је образложила да је од догађаја прошло више од 22 године и да због

протека времена се не може ни очекивати да свједоци о свакој чињеници и на сваком саслушању идентично изјаве. То образложење прихвата и овај суд.

Из тих разлога је чињенична основа побијане пресуде по оцјени овога суда, супротно жалбеним приговорима, потпуна и правилна.

Радње оптужених описане у изреци побијане пресуде садрже сва битна обиљежја кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. КЗ СФРЈ, за које су оптужени и оглашени кривим, па на штету оптужених није повријеђен Кривични закон, будући да на повреду Кривичног закона овај суд пази по службеној дужности у смислу члана 320. ЗКП РС.

За кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва за које су оптужени оглашени кривим прописана је казна затвора најмање пет година. Оцјењујући изнесене приговоре жалбе тужиоца у вези са изреченим казнама оптуженима, овај суд налази да су у мјери казни које су оптуженима изречене довољно дошле до изражаја све утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни оптужених, да су те казне одмјерене у складу са правилима о одмјеравању казне које прописује одредба члана 41. КЗ СФРЈ, те да су те казне у свему примјерене тежини учињеног дјела, степену кривичне одговорности оптужених и околностима под којима је дјело учињено, те да су те казне и довољне и потребне ради остваривања сврхе кажњавања прописане у члану 33. КЗ СФРЈ. Мањим казнама од изречених се та сврха не би могла остварити. Стога је залагање жалби тужиоца да се преиначењем пресуде оптуженима изрекне већа казна, по оцјени овога суда, неосновано.

Како из свих наведених разлога жалбе, окружног тужиоца, оптужених и њихових бранилаца нису основане, ваљало је све жалбе одбити на основу члана 327. ЗКП РС и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар  
Соња Матић

Предсједник вијећа  
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава  
руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић